ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 7 'Ιουνίου **1922** | **ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ** | 'Αριθμὸς φύλλου **86**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 2780 περὶ ἐκτελέσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας συνομολογηθείσης ἐν Νεϋγὺ συμβάσεως περὶ ἐθελουσίας μεταναστεύσεως ἀπὸ 14)27 Νοεμβρίου 1919.... 1

Νόμος 2782 περὶ Διοικήσεως τῆς Θράκης. ('Αναδημοσίευσις)..... 2

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ ἐκτελέσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας συνομολογηθείσης ἐν Νεϋγὺ συμβάσεως περὶ ἐθελουσίας μεταναστεύσεως ἀπὸ 14/27 Νοεμβρίου 1919.

Νόμος 2780

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Γ' ἐν 'Αθήναις 'Εθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

"Αρθρον 1.

Αἴρονται πᾶσαι αἱ δυνάμει τοῦ νόμου 262, τοῦ διατάγματος 808, τοῦ νόμου 1073 ἢ ὁπωσδήποτε ἄλλως ἐνεργηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ 'Ελληνικοῦ Δημοσίου καταλήψεις ἀκινήτων, ἀνηκόντων εἰς Βουλγάρους τὸ γένος, μεταναστεύσαντας ἐκ τῆς 'Ελληνικῆς 'Επικρατείας εἰς Βουλγαρίαν.

Τὰ ἀκίνητα ταῦτα, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀκίνητος περιουσία Βουλγάρου μεταναστου, μὴ ὑπαχθεῖσα τυχὸν εἰς τὰ ἀνωτέρω μέτρα, ἀποδίδονται εἰς τοὺς ἀρχικοὺς αὐτῶν ἰδιοκτήτας.

"Αρθρον 2.

Πᾶν ἀκίνητον, δημευθὲν ὑπὸ τῆς 'Οθωμανικῆς Κυβερνήσεως μετὰ τὴν 6)18 Δεκεμβρίου 1900 ἐν ταῖς προσαρτηθείσαις τῇ 'Ελλάδι νέαις χώραις, ὡς ἀνῆκον εἰς Βούλγαρον τὸ γένος μεταναστεύσαντα ἐκ τῶν χωρῶν τούτων εἰς Βουλγαρίαν, ἀποδίδεται εἰς τὸν ἀρχικὸν αὐτοῦ ἰδιοκτήτην.

"Αρθρον 3.

'Εξαιροῦνται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τὰ ἀκίνητα τὰ ἀποτελέσαντα τὸ ἀντικείμενον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 πρωτοκόλλου τοῦ παρηρτημένου τῇ Βουλγαροτουρκικῇ Συνθήκῃ Κωνσταντινουπόλεως τῆς 16)29 Σεπτεμβρίου 1913.

"Αρθρον 4.

Ἡ ἀπόδοσις τῶν ἐν ἄρθροις 1 καὶ 2 ἀναφερομένων ἀκινήτων ἐνεργεῖται κατόπιν ἐλέγχου τῆς ἰδιότητος τῶν διεκδικούντων αὐτά, ὡς Βουλγάρων τὸ γένος μεταναστῶν ἐγκατεστημένων ἐν Βουλγαρίᾳ. 'Αποδίδονται δὲ ταῦτα εἰς τοὺς ἀρχικοὺς ἰδιοκτήτας, ἢ τοὺς κληρονόμους των, ἐν ᾗ εὑρηνται καταστάσει, ἄνευ ὑποχρεώσεως τοῦ 'Ελληνικοῦ Δημοσίου εἰς ἀποζημίωσιν ἐξ ἄλλης αἰτίας, πλὴν τῶν φθορῶν αἵτινες προέκυψαν ἢ ἤθελον προκύψει ἐκ πράξεως ἢ ἀμελείας τῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς μεταξὺ 'Ελλάδος καὶ Βουλγαρίας συμβάσεως «περὶ ἀμοιβαίας καὶ ἐθελουσίας μεταναστεύσεως τῶν φυλετικῶν μειονοτήτων» μέχρι τῆς παραδόσεως τῶν ἀκινήτων εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἢ τῆς ἐκκαθαρίσεως αὐτῶν, κατὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος νόμου διατάξεις.

Ἡ καταβληθησομένη ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀποζημίωσις παρὰ τοῦ Δημοσίου καθορίζεται ὑπὸ τῆς Μικτῆς 'Επιτροπῆς, τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω Συμβάσεως.

Μετὰ τῶν ἀκινήτων συναποδίδονται αἱ εἰσπραχθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Δημοσίου πρόσοδοι, ὡς καὶ τὰ καταλειφθέντα ὑπὸ τῶν μεταναστῶν κινητά. 'Εὰν ταῦτα ἐχρησιμοποιήθησαν ἢ διετέθησαν καθ' οἱονδήποτε τρόπον ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἢ ἐὰν ἐξ ἀμελείας τῶν ἀρχῶν διηρπάγησαν, ἀπωλέσθησαν ἢ ἐφθάρησαν, καταβάλλεται ἀποζημίωσις ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, καθοριζομένη ὑπὸ τῆς Μικτῆς 'Επιτροπῆς μετὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἐξακρίβωσιν τῶν γεγονότων ὑπὸ τῆς 'Επιτροπῆς ταύτης καὶ τῶν ἁρμοδίων Διοικητικῶν ἀρχῶν.

Ἐκ τῆς ἀποδόσεως τῶν ὡς ἄνω ἀκινήτων οὐδόλως παραβλάπτεται τὸ κῦρος τῶν προγενεστέρων τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου συμβολαίων μισθώσεως. Ὁ ἀρχικὸς ἰδιοκτήτης, ὑποκαθιστάμενος εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ ἐκμισθωτοῦ, δικαιοῦται εἰς τὸ ἀναλογοῦν μέρος ἐκ τοῦ τυχὸν προκαταβληθέντος μισθώματος διὰ τὸν μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἀκινήτου χρόνου.

"Αρθρον 5.

Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀποκαθιστάμενοι εἰς τὰ δικαιώματα ἰδιοκτησίας αὐτῶν Βούλγαροι μετανάσται δύνανται νὰ προβῶσιν εἰς τὴν διὰ τῆς Μικτῆς 'Επιτροπῆς ἐκκαθάρισιν τῶν ἀκινήτων αὐτῶν ἢ εἰς τὴν ἀπ' εὐθείας ἢ διὰ πληρεξουσίου ἐκποίησίν των, ὡς δύνανται ὡσαύτως νὰ διατηρήσωσι καὶ διαχειρισθῶσι ταῦτα δι' ἀντιπροσώπου μέχρι λήξεως τῆς προθεσμίας τῆς ὁριζομένης ἐν ἄρθρῳ 4 τῆς προμνησθείσης 'Ελληνοβουλγαρικῆς Συμβάσεως τῆς 14)27 Νοεμβρίου 1919.

Μὴ πραγματοποιουμένης τῆς ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου πωλήσεως τοῦ ἀποδοθέντος ἀκινήτου ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας, περιέρχεται τοῦτο εἰς τὴν κυριότητα τοῦ 'Ελληνικοῦ Δημοσίου ἐπὶ καταβολῇ τῆς ἀξίας αὐτοῦ τῇ Μικτῇ 'Επιτροπῇ κατὰ τὴν γενησομένην ὑπὸ ταύτης ἐκτίμησιν.

'Εκ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν πηγάζει δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ Βουλγάρου ἰδιοκτήτου ὅπως μεταβῇ εἰς τὸ 'Ελληνικὸν ἔδαφος.

"Αρθρον 6.

Τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα δικαίωμα τῶν μεταναστῶν εἰς ἀπόδοσιν τῶν ἀκινήτων αὐτῶν ὑπόκειται εἰς τοὺς ἀκολούθους περιορισμούς·

α') Δὲν εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ 'Ελληνικὸν Δημόσιον ἡ ἀπόδοσις κτημάτων ἐν οἷς εὑρηνται ἐγκατεστημένοι πρόσφυγες. Εἰς τὸν ἀρχικὸν ἰδιοκτήτην δύναται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ καταβάλῃ ἁπλῶς τὸ 'Ελληνικὸν Δημόσιον, διὰ τῆς Μικτῆς 'Επιτροπῆς, τὴν ἀξίαν τοῦ ἀκινήτου, οἵα θὰ προκύψῃ ἐκ τῆς γενησομένης ὑπὸ τῆς 'Επιτροπῆς ταύτης ἐκκαθαρίσεως.

β') Ὁ αὐτὸς κανὼν ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ ἀκινήτων τῆς κατηγορίας τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου ἐφ' ὧν τρίτος ἀπέκτησε, μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου κατάληψίν των, ἐμπράγματα δικαιώματα. Ἡ ἐξέτασις τῶν διαφόρων περὶ ὑπάρξεως ἢ μὴ τοιούτων δικαιωμάτων, ἀνάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων.

γ') Ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ἄνευ τίτλου νομεὺς ἀκινήτου τῆς μιᾶς ἢ ἄλλης τῶν κατηγοριῶν τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Νόμου ἐπέφερεν οὐσιώδεις εἰς ταῦτο βελτιώσεις συνισταμένας εἰς οἰκοδομάς, φυτείας καὶ τὰ τοιαῦτα, ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπή, ἐφόσον αἰτήσει τοῦ ἀρχικοῦ ἰδιοκτήτου ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ ἀκινήτου, ἐκτιμᾷ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ καὶ καθορίζει τὴν εἰς ἕνα ἕκαστον ἀναλογοῦσαν ἐκ ταύτης μερίδα.

Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης οὗτος δὲν ἐπιζητήσῃ τὴν διὰ τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἐκκαθάρισιν τοῦ ἀκινήτου, ἡ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ὡς ἄνω νομέως διαφορὰ δέον νὰ ἀχθῇ ἐνώπιον τῶν Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων.

δ') Ἐὰν τρίτος διεκδικῇ, δυνάμει τίτλου, ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπὶ ἀκινήτου τῆς κατηγορίας τοῦ ἄρθρου 2, αἱ ἀξιώσεις τοῦ ἀρχικοῦ Βουλγάρου ἰδιοκτήτου φέρονται ὡσαύτως ἐνώπιον τῶν Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων.

Ἐν ᾗ ὅμως περιπτώσει τὰ ὡς ἄνω ἐμπράγματα δικαιώματα παρεχωρήθησαν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καταλαβόντος τυχὸν τὸ ἀκίνητον, ὁ ἀρχικὸς ἰδιοκτήτης ἀποζημιοῦται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἐφαρμοζομένης τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου β' τοῦ παρόντος ἄρθρου.

ε') Ἐὰν ὁ τρίτος ὁ ἀξιῶν ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπὶ ἀκινήτου τῆς κατηγορίας τοῦ ἄρθρου 2 προβάλλῃ ὡς τίτλον τὴν παραγραφήν, ἀνήκῃ δὲ τὸ ἀκίνητον εἰς μεταναστην καταλιπόντα τὴν ἑστίαν του διὰ λόγους προσωπικούς, ἀνεξαρτήτως πάσης βιαίας μεταναστευτικῆς κινήσεως καθ' ὁμάδας, ἡ μεταξὺ τοῦ ἀρχικοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τοῦ τρίτου διαφορὰ ἐξετάζεται ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων.

Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τῶν παραγράφων δ' καὶ ε' ὁ Βούλγαρος ἰδιοκτήτης τεθήσεται εἰς ἴσην μοῖραν πρὸς τὸν Ἕλληνα, τὸν διεκδικοῦντα ἀκίνητον τῆς αὐτῆς κατηγορίας διὰ τὰς αὐτὰς συνθήκας ἐν Ἑλλάδι.

Ἄρθρον 7.

Ἐὰν ἀκίνητόν τι, εἰς οὗ τὴν ἀπόδοσιν ὑποχρεοῦται κατὰ τὸν παρόντα νόμον τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, δὲν ὑφίσταται, ὡς συμπεριληφθὲν εἰς σχέδιον δημοσίων ἔργων ἐκτελεσθέντων ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἡ ὑπὸ τούτου καταβληθησομένη ἀποζημίωσις καθορίζεται ὑπὸ τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἐν ταῖς ἀνωτέρω ἄρθροις μνημονευομένη Μικτὴ Ἐπιτροπὴ εἶναι ἀποκλειστικῶς ἁρμοδία ὅπως ἐξελέγχῃ τὴν ἰδιότητα παντὸς ἀναζητοῦντος ἀκίνητον δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου, ὡς Βουλγάρου τὸ γένος μεταναστου ἐγκατεστημένου ἐν Βουλγαρίᾳ.

Ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τοὺς ἀπορρέοντας ἐκ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος Νόμου, ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ εἶναι ἁρμοδία ὅπως ἐξελέγχῃ, καθ' ὃν ἐγκρίνει τρόπον, τοὺς συστατικοὺς τῆς ἰδιοκτησίας τίτλους οὓς ἐπικαλεῖται ὁ ἀνακτῶν ἀκίνητον Βούλγαρος μετανάστης, καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ παντὸς θέματος καὶ πάσης διαφορᾶς σχετικῶν πρὸς τὰ ἀποδιδόμενα κατὰ τὸν παράντα νόμον ἀκίνητα, ἐφόσον δὲν πρόκειται περὶ θεμάτων χρηζόντων, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς, δικαστικῆς ἐκτιμήσεως.

Ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ εἶναι ὡσαύτως μόνη ἁρμοδία ὅπως ἐξακριβώσῃ ἂν ἀκίνητόν τι ἀνήκει εἰς τὴν κατηγορίαν τὴν προβλεπομένην ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ καθορίσῃ τοὺς τύπους καθ' οὓς θὰ φέρωνται ἐνώπιον αὐτῆς, ὡς διαιτητικοῦ δικαστηρίου, οἱαδήποτε διενέξεις σχετιζόμεναι πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προμνησθείσης Συμβάσεως.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐν γένει ἐφαρμογῆς τῆς ἐν λόγῳ Συμβάσεως δέον νὰ παρέχηται τῇ Μικτῇ Ἐπιτροπῇ πᾶσα συνδρομὴ ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε ἁρμοδίων διοικητικῶν Ἀρχῶν, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ ἀναγκαιοῦσαι αὐτῇ πληροφορίαι, τιθεμένων εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς πρὸς ἐξέτασιν τῶν οἰκείων κτηματολογικῶν ἢ ἄλλων βιβλίων. Τῇ ἐγγράφῳ δὲ αἰτήσει τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, οἱ ἁρμόδιοι εἰρηνοδίκαι θὰ δέχωνται τὰς ἐνόρκους καταθέσεις τῶν ὑποδεικνυομένων ὑπ' αὐτῆς μαρτύρων καὶ θὰ προβαίνωσιν εἰς οἱασδήποτε ἐν γένει ἐξακριβώσεις ἐπὶ θεμάτων σχετιζομένων πρὸς τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 9.

Πᾶσα ἀκίνητος περιουσία, ἐκκαθαριζομένη ὑπὸ τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, περιέρχεται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἅμα τῇ παρ' αὐτοῦ καταβολῇ τῇ Μικτῇ Ἐπιτροπῇ τῆς καθοριζομένης ὑπὸ ταύτης ἀξίας τῶν ἀκινήτων.

Τὰ κατὰ τὰς παραγράφους γ' καὶ δ' 2 τοῦ ἄρθρου 6 νομίμως ὑπὸ τρίτων κτηθέντα ἐμπράγματα δικαιώματα δὲν παραβλάπτονται ἐκ τῆς ἀνωτέρω διατάξεως.

Ἄρθρον 10.

Αἱ ἰσχύουσαι ἐπὶ ἐκποιήσεως ἀκινήτων περιοριστικαὶ διατάξεις τῶν νόμων δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῆς ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένης περιπτώσεως.

Δὲν ἔχουσιν ὡσαύτως ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἐν γένει ἀκινήτων, περὶ ὧν προνοεῖ ἡ Ἑλληνοβουλγαρικὴ Σύμβασις τῆς 14)27 Νοεμβρίου 1919, αἱ περὶ ἀπαλλοτριώσεως διατάξεις τῶν νόμων, ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἀπαλλοτριουμένου ἀκινήτου, ἀναγομένην εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς. Κατὰ τὰς περιπτώσεις ἀπαλλοτριώσεων, γενομένων μετὰ τὴν χρονολογίαν τῆς ἀνωτέρω Συμβάσεως καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς νέα ἐκτίμησις τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος ἀκινήτου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχικῆς αὐτοῦ καταστάσεως καὶ τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς νέας ἐκτιμήσεως ἀξίας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 11.

Τὰ ὑπὸ τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἐκδιδόμενα ἔγγραφα, ὡς καὶ πᾶσα αἴτησις, ὑπόμνημα ἢ ἔγγραφον οἱονδήποτε ὑποβαλλόμενον αὐτῇ παρ' ἰδιώτου, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς εἰρημένης Συμβάσεως, δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 12.

Βούλγαρος τὸ γένος, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου, εἶναι ὁ Βούλγαρος τὴν ἐθνότητα ὅστις διετέλει Ἕλλην ἢ Ὀθωμανὸς ὑπήκοος κατὰ τὸν χρόνον τῆς εἰς Βουλγαρίαν μεταναστεύσεώς του.

Ἄρθρον 13.

Ὁ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὅρος «ἰδιοκτήτης» ἀναφέρεται εἴς τε τὰ φυσικὰ καὶ τὰ νομικὰ πρόσωπα, ὑπονοεῖται δὲ διὰ τοῦ ὅρου τούτου καὶ ὁ κατὰ τοὺς οἰκείους νόμους ἐξουσιαστὴς βακουφικῶν κτημάτων καὶ δημοσίων γαιῶν.

Ἄρθρον 14.

Τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμενα μέτρα ἐφαρμοσθήσονται ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς κατ' ἀμοιβαιότητα ἐφαρμογῆς αὐτῶν καὶ ὑπὸ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, ὡς πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐδάφους ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν ἣν κατέλιπον Ἕλληνες τὸ γένος ἢ Ἑλληνικαὶ κοινότητες κατὰ τὴν μετὰ τὴν 6)18 Δεκεμβρίου 1900 μετανάστευσίν των ἐκ Βουλγαρίας, ἢ ἐκ χωρῶν ὀθωμανικῶν προσαρτηθεισῶν ταύτῃ εἰς τὰς χώρας ἑνθα, συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα 1 καὶ 2, αἴρονται αἱ ἐνεργηθεῖσαι καταλήψεις καὶ δημεύσεις κτημάτων ἀνηκόντων εἰς μεταναστεύσαντας Βουλγαρικοὺς πληθυσμούς.

Ἄρθρον 15.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ὡς ἐξαιρετικαί, εἰσὶν ἐπικρατέστεραι πάσης ἀντιθέτου διατάξεως τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων.

"Αρθρον 16.

Ἐξουσιοδοτεῖται ἡ Κυβέρνησις ὅπως, ἀπούσης τῆς Βουλῆς, προκαλῇ Βασιλικὰ Διατάγματα κανονίζοντα θέματα συναφῆ πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς Συμβάσεως τῆς 14)27 Νοεμβρίου 1919 «περὶ ἀμοιβαίας καὶ ἐθελουσίας μεταναστεύσεως τῶν φυλετικῶν μειονοτήτων». Τὰ ἐν λόγῳ Βασιλικὰ Διατάγματα κοινοποιοῦνται εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ συγκλήσει αὐτῆς.

"Αρθρον 17.

Εἰκὼν Βασιλικὸν Διάταγμα θέλει ἐν ἀνάγκῃ κανονίσει τὰς λεπτομερείας τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου.

"Αρθρον 18.

Ἡ ἔναρξις τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὁρισθήσεται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουνίου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς
Γ. Μπαλτατζῆς

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1922.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Δ. Γούναρης

(2)

* *Περὶ Διοικήσεως τῆς Θράκης.*

Νόμος 2782

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

"Αρθρον 1.

Καθίσταται Γενικὴ Διοίκησις Θράκης, περιλαμβάνουσα τήν τε Ἀνατολικὴν καὶ Δυτικὴν Θράκην.

"Αρθρον 2.

Γενικὸς Διοικητὴς Θράκης διορίζεται εἴτε ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Ὑπουργοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 1149 τῆς 5 Φεβρουαρίου 1918 «περὶ Γενικῶν Διοικήσεων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις», εἴτε Ὑπουργὸς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου 2574 τῆς 26 Ἀπριλίου 1921 «περὶ ἀναθέσεως καθηκόντων Γεν. Διοικητοῦ εἰς μέλος τῆς Κυβερνήσεως».

"Αρθρον 3.

Ἕδρα τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ ὁρίζεται ἡ Ἀδριανούπολις.

"Αρθρον 4.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Θράκης ἀσκεῖ τὴν δικαιοδοσίαν καὶ τὰ καθήκοντα τὰ ὁριζόμενα διὰ τοὺς Γενικοὺς Διοικητὰς ὑπὸ τῶν ἄρθρων 4 καὶ ἑπομ. τοῦ νόμου 1149 τῆς 5 Φεβρουαρίου 1918, τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου τούτου Β. διατάγματος τῆς 10 Φεβρουαρίου 1918 καὶ τῶν τροποποιησάντων καὶ συμπληρωσάντων τὰς διατάξεις αὐτῶν νόμων. Προσωρινῶς δὲ καὶ ἐφ' ὅσον Γενικὸς Διοικητὴς εἶνε Ὑπουργὸς ἀσκεῖ καὶ τὴν δικαιοδοσίαν καὶ τὰ καθήκοντα τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου ΔΡΛΔ' τοῦ ἔτους 1913 καὶ τοῦ νόμου 1914 τοῦ ἔτους 1920.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 2492 ἰσχύει διὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΔΡΛΔ' τὰς ἀσχετους πρὸς τὴν δικαιοδοσίαν καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, περὶ ὧν προνοεῖ ὁ παρὼν νόμος.

Τὰ τῆς ἀναπληρώσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ κανονίζονται κατὰ τὸν νόμον 273 τοῦ ἔτους 1914.

"Αρθρον 5.

Ἡ ὑφισταμένη διοικητικὴ διαίρεσις τῆς Θράκης δύναται νὰ μεταβληθῇ διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ τοιαύτη μεταβολὴ τῆς διοικητικῆς διαιρέσεως δὲν ἰσχύει ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐκλογὰς βουλευτῶν τὰς ἐνεργουμένας ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ περὶ αὐτῆς Β. διατάγματος.

"Αρθρον 6.

Εἰς τὰς θέσεις διευθυντῶν, τμηματαρχῶν, εἰσηγητῶν καὶ γραμματέων α' τάξεως ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Γεν. Διοικήσεως Θράκης ὡς καὶ εἰς τὰς θέσεις οἰκονομικῶν ἐφόρων καὶ ταμιῶν, τελωνῶν καὶ ὑποτελωνῶν, ὑπηρετοῦσιν ἀποκλειστικῶς ὑπάλληλοι μόνιμοι, διοριζόμενοι ἢ μετατιθέμενοι ἀπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν πολιτικῶν Ὑπουργείων, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν σχετικῶν δι' ἕκαστον Ὑπουργείου περὶ διορισμοῦ καὶ μεταθέσεως τῶν ὑπαλλήλων νόμων.

"Αρθρον 7.

Ἡ μετάθεσις καὶ ὁ διορισμὸς εἰς τὰς ὑπηρεσίας Θράκης γίνεται διὰ Β. διατάγματος, ὅπου ἀπαιτεῖται τοῦτο. Ἡ δὲ τοποθέτησις αὐτῶν ἐν ταῖς καθ' ἕκαστα ὑπηρεσίαις γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Οἱ ἤδη ἀπεσπασμένοι παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει Θράκης δημόσιοι ὑπάλληλοι, πλὴν τῶν ἐχόντων βαθμὸν Διευθυντοῦ α' τάξεως Ὑπουργείου, θεωροῦνται ὡς μετατεθειμένοι εἰς αὐτήν, ἀναμετατίθενται δὲ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 13.

"Αρθρον 8.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς δύναται ν' ἀναθέσῃ προσωρινῶς εἰς τὸν οὕτω διοριζόμενον ἢ μετατιθέμενον μόνιμον ὑπάλληλον ὑπηρεσίαν καὶ καθ' ἕνα βαθμὸν ἀνωτέραν τῆς τοῦ πραγματικοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ καθ' οἱονδήποτε κλάδον τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

"Αρθρον 9.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ διορισμοῦ ἢ μεταθέσεως διατάγματος τὸ δικαίωμα χορηγήσεως ἀδείας εἰς τὸν διοριζόμενον ἢ μετατιθέμενον ὑπάλληλον ἔχει μόνον ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Θράκης.

Ἡ προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας ὁ διορισθεὶς ἢ μετατεθεὶς εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Θράκης ὑπάλληλος εἶνε ὑπόχρεως νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν Γεν. Διοίκησιν ὁρίζεται εἰκοσαήμερος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως, συμπεριλαμβανομένης, τοῦ περὶ διορισμοῦ ἢ μεταθέσεως Β. διατάγματος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἀδικαιολόγητος ὑπέρβασις τῆς προθεσμίας ταύτης ἀποτελεῖ πειθαρχικὸν ἀδίκημα, διωκόμενον κατὰ τοὺς δι' ἑκάστην ὑπηρεσίαν ἰσχύοντας σχετικοὺς νόμους.

"Αρθρον 10.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου καὶ ἐπ διετίαν ὁ χρόνος τῆς ἐν Θράκῃ ὑπηρεσίας τῶν ὑπαλλήλω λογίζεται διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς συντάξεως καὶ τῆς προ γωγῆς κατὰ τὸ ἓν τρίτον ἀνώτερος τοῦ πραγματικοῦ.

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς πρὸ τῆς ἰσχύος τ νόμου τούτου ὑπηρετοῦντας ἐν Θράκῃ ὑπαλλήλους, ἐφόσον ο

* Ἀναδημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως δημοσιευθεὶς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 84 (Τεῦχος Α') τῆς 4 Ἰουνίου 1922 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

τοι ἤθελον ὑπηρετήσει ἐν Θράκῃ τοὐλάχιστον ἐπὶ ἓν ἔτι ἐξάμηνον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

Ἄρθρον 11.

Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ληφθησομένην προτάσει τοῦ Γ. Διοικητοῦ, κανονισθῇ ὁ ὀργανισμὸς τῆς ὑπηρεσίας τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Θράκης. Ἐκ τῶν οὕτω συσταθησομένων θέσεων αἱ τῶν Διευθυντῶν, Τμηματαρχῶν καὶ Εἰσηγητῶν ἢ Γραμματέων α' τάξεως, ὡς καὶ αἱ θέσεις τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων καὶ Ταμιῶν, Τελωνῶν καὶ Ὑποτελωνῶν πληροῦνται κατὰ προτίμησιν πάσης ἄλλης ἐν τῷ Παλαιῷ Κράτει.

Ἄρθρον 12.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς δύναται νὰ ἀναθέτῃ δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ τὴν ἄσκησιν μέρους τῆς δικαιοδοσίας καὶ τῶν καθηκόντων του εἰς τὸν ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ καὶ τοὺς προϊσταμένους τῶν διευθύνσεων τῆς Γενικῆς Διοικήσεως.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἐκ Θράκης εἰς ὑπηρεσίας ἐν Παλαιᾷ Ἑλλάδι μετάθεσις ὑπαλλήλου πρὸ τῆς παρελεύσεως ἐτους ἀπὸ τῆς ἐν Θράκῃ τοποθετήσεώς του γίνεται καθ' ὃν τρόπον καὶ ἡ εἰς τὰς ὑπηρεσίας Θράκης μετάθεσις, ἀλλὰ μόνον τῇ προτάσει τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θράκης. Μεθ' ἑνὸς ἔτους ὑπηρεσίαν ἐν Θράκῃ ὁ ὑπάλληλος δύναται νὰ μετατεθῇ κατὰ τοὺς ὅρους τῶν σχετικῶν δι' ἕκαστον Ὑπουργεῖον περὶ μεταθέσεως τῶν ὑπαλλήλων νόμων καὶ ἄνευ προτάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Ἄρθρον 14.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐκδιδομένης μετὰ προηγουμένην τοιαύτην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, συσταθήσεται Ἐπιτροπὴ ἐκ τριῶν Διευθυντῶν Ὑπουργείων, ἥτις μεταβαίνουσα, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, εἰς Θράκην, θέλει ἐξετάσει, δι' ὧν αὕτη ἤθελεν ἐγκρίνει μέσων, τά τε τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα τῶν ἐν ταῖς ὑπηρεσίαις Θράκης ὑπὸ τῆς Γ. Διοικήσεως διωρισμένων προσωρινῶν ὑπαλλήλων πλὴν τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ τῶν δικαστικῶν καὶ θέλει ἀποφασίσει ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς Θράκην μεταβάσεώς της περὶ τῆς μονιμοποιήσεως ἢ μὴ αὐτῶν εἰς ὃν κατέχουσιν ἢ κατώτερον βαθμόν.

Ἔκτακτοι ἢ προσωρινοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι διωρισμένοι ὑπό τινος τῶν πολιτικῶν Ὑπουργείων (πλὴν τῶν ἐκπαιδευτικῶν) καὶ ἀπεσπασμένοι εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Θράκης μονιμοποιοῦνται δι' ὁμοψηφίας τῆς ἄνω ἐπιτροπῆς ὑφ' οὓς ὅρους καὶ οἱ προσωρινοί, ἀλλ' ἡ διατήρησις ἢ ἀπόλυσις τῶν μὴ τυχόντων ὁμοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς ἀνήκει εἰς τὸ διορίσαν αὐτοὺς Ὑπουργεῖον.

Διὰ τοὺς ἐντοπίους καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀλυτρώτων ἑλληνικῶν χωρῶν προσωρινοὺς ὑπαλλήλους, ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ γραφέως α' τάξεως μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ γραμματέως α' τάξεως συμπεριλαμβανομένου, δύναται κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἐξετασθῶσι μόνον τὰ οὐσιαστικὰ προσόντα.

Ὁ χρόνος προγενεστέρας ὑπηρεσίας δὲν ὑπολογίζεται μεταξὺ τῶν ἀναγκαίων προσόντων διὰ τὴν εἰς τινα βαθμὸν μονιμοποίησιν τοῦ προσωρινοῦ ὑπαλλήλου.

Ὑπάλληλος προσωρινὸς τυχὼν τῆς ὁλοψηφίας τῆς Ἐπιτροπῆς μονιμοποιεῖται ὑποχρεωτικῶς καὶ τοποθετεῖται εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς Θράκης, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ τοῦ οἰκείου Β. διατάγματος καὶ δημοσιευομένου ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ὑποβολῆς τῆς περὶ μονιμοποιήσεως ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς.

Προσωρινὸς ὑπάλληλος τυχὼν πλειονοψηφίας τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν μονιμοποίησιν δύναται νὰ διατηρηθῇ εἰς τὴν προσωρινὴν θέσιν του κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος νόμου κανόνος, καὶ ἐφ' ὅσον δὲν δύναται νὰ πληρωθῇ αὕτη διὰ μονίμου ὑπαλλήλου.

Προσωρινὸς ὑπάλληλος μὴ τυχὼν τῆς πλειονοψηφίας τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπολύεται ὑποχρεωτικῶς δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, ἰσόβιοι ἢ μόνιμοι, τοποθετοῦνται ἐν Θράκῃ κατὰ τοὺς νόμους περὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 15.

Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Β. Διαταγμάτων ἐπεκτείνηται εἰς Θράκην ἡ ἰσχὺς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑφισταμένων ἐν τῷ λοιπῷ Κράτει νόμων.

Ἄρθρον 16.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ μετάθεσις διευθυντοῦ Ὑπουργείου.

Διευθυντὴς Ὑπουργείου δύναται, τῇ συναινέσει αὐτοῦ, νὰ ἀποσπασθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει Θράκης, ἐπὶ τριμηνον κατ' ἀνώτατον ὅρον χρονικὸν διάστημα, πρὸς ἐκτέλεσιν ὡρισμένης ὑπηρεσίας. Τελεῖ δὲ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐντολῆς αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν μόνου τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Εἰς τὸν οὕτω ἀποσπώμενον παρέχεται πλὴν τῶν ὁδοιπορικῶν αὐτοῦ ἐξόδων καὶ πρόσθετος ἡμερησία ἀποζημίωσις κανονιζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ, μέχρι ποσοῦ ἴσου πρὸς τὰς ἡμερησίας αὐτοῦ ἀποδοχάς.

Τῶν ἰδίων ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεως δικαιοῦνται καὶ τὰ μέλη τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 14 Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 17.

Ἀπὸ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 14 ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς καταργεῖται ὁ νόμος 1910 τῆς 20 Ἰανουαρίου 1920, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Γεν. Διοίκησιν Θράκης.

Ἄρθρον 18.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουνίου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. Πρωτοπαπαδάκης

Τὰ Μέλη

Γ. Μπαλτατζῆς, Δ. Γούναρης, Ν. Στρᾶτος, Κ. Πολυγένης, Ε. Λαδόπουλος, Κ. Λυκουρέζος, Μ. Γούδας, Ξ. Στρατηγός, Μ. Θεοδωρίδης, Ι. Λεωνίδας, Γ. Μερκούρης.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1922.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Δ. Γούναρης

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου, ὁδὸς Καποδιστρίου 32.